

**Uzupełnienie do „Poradnika dotyczącego
sporządzenia i wprowadzenia rocznego
raportu do Krajowej bazy” w zakresie
wprowadzania danych o EMITORACH, EMISJI
oraz PRODUKCJI I PRZETWARZANIU**

Warszawa, luty 2011

kontakt:

Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami

01-692 Warszawa, ul. Kolektorska 4

tel.: +4822 5696511

fax.: +4822 8335754

pomoc@krajowabaza.kobize.pl

Działalność KASHUE-KOBIZE jest finansowana ze środków
Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej

Niniejszy dokument może być wykorzystywany, kopiowany i rozpowszechniany - w całości lub w części – wyłącznie w celach niekomercyjnych i z zachowaniem praw autorskich, w szczególności ze wskazaniem źródła ich pochodzenia.

1. WENTYLACJA GRAWITACYJNA

Wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza z instalacji za pośrednictwem wentylacji grawitacyjnej należy traktować jako emisję niezorganizowaną. Oznacza to, że wylotów wentylacji grawitacyjnej nie należy traktować jako emitorów i tym samym w formularzu EMISJE W WARUNKACH NORMALNYCH w polu Sposób wprowadzania substancji do powietrza należy wybrać pozycję „Niezorganizowany”.

2. WENTYLACJA MECHANICZNA

2.1. HALE Z WENTYLACJĄ MECHANICZNĄ

W przypadku hal z wentylacją mechaniczną można założyć dla każdej hali jeden emitor zastępczy:

- 1) jeżeli we wniosku o wydanie pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, do obliczeń stanu jakości powietrza został przyjęty emitor zastępczy, należy przyjąć ten emitor i charakteryzujące go parametry: Wysokość emitora, Średnica, Temperatura gazów odlotowych, Strumień objętości gazów odlotowych – zgodnie z wnioskiem o wydanie pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza;
- 2) w innym przypadku, emitor zastępczy dla hali można ustalić samodzielnie, na podstawie danych wszystkich emitorów. Jako parametry emitora zastępczego należy podać, w miarę możliwości, uśrednione parametry wszystkich emitorów. W przypadku braku możliwości uśrednienia parametrów emitora zastępczego (zbyt duże rozbieżności wielkości poszczególnych parametrów) należy podać je w następujący sposób:
 - Wysokość emitora – wysokość hali,
 - Średnica – 0,
 - Temperatura gazów odlotowych – 1000,
 - Strumień objętości gazów odlotowych – 0.

Tak wprowadzone dane dotyczące przewodów emitora świadczyć będą, że podmiot nie posiadał precyzyjnych danych w zakresie parametrów emitora.

Jako Współrzędne geograficzne emitora zastępczego można przyjąć współrzędne długości i szerokości geograficznej, odniesione do geograficznego środka zakładu albo hali.

W przypadku utworzenia emitora zastępczego, w formularzu LISTA PRZEWODÓW w polu Oznaczenie należy podać liczbę emitorów zastępowanych (np. „25 emitorów”).

W przypadku, gdy są zastępowane emitory zadaszone i niezadaszone - dla emitora zastępczego **nie należy zaznaczać** pola Zadaszenie.

2.2. HALE Z WENTYLACJĄ GRAWITACYJNĄ I MECHANICZNĄ

W przypadku prowadzenia procesów w halach wyposażonych jednocześnie w wentylację grawitacyjną i mechaniczną należy postępować zgodnie z opisanymi w pkt 1 WENTYLACJA GRAWITACYJNA i w pkt 2 HALE Z WENTYLACJĄ MECHANICZNĄ przypadkami. Sprawozdając emisję z takiej hali, w formularzu EMISJE W WARUNKACH NORMALNYCH w polu Sposób wprowadzania substancji do powietrza należy wybrać pozycję „Zorganizowany i niezorganizowany”, w polu Źródło/Instalacja należy wybrać właściwą instalację albo źródła – w przypadku wyszczególnienia w hali źródeł. W polu Emitory należy wskazać właściwy emitor zastępczy albo wszystkie emitory scharakteryzowane dla danej hali.

3. GRUPY EMITORÓW Z TYCH SAMYCH PROCESÓW

Jeżeli na terenie zakładu znajduje się szereg pojedynczych emitorów, przez które są wprowadzane do powietrza substancje, dopuszcza się ich pogrupowanie w emitory zastępcze pod warunkiem, że emisje pochodzą z tego samego rodzaju procesu (malowanie, spawanie, suszenie, magazynowanie, itp.). W tego typu przypadkach emitory można zastąpić emitarami zastępczymi w następujący sposób:

- 1) jeżeli we wniosku o wydanie pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, do obliczeń stanu jakości powietrza został przyjęty emitor zastępczy, należy przyjąć ten emitor i charakteryzujące go parametry: Wysokość emitora, Średnica, Temperatura gazów odlotowych, Strumień objętości gazów odlotowych – zgodnie z wnioskiem o wydanie pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza;
- 2) w innym przypadku, emitor zastępczy można ustalić samodzielnie, na podstawie danych wszystkich emitorów. Jako parametry emitora zastępczego należy podać, w miarę możliwości, uśrednione parametry wszystkich emitorów. W przypadku braku możliwości uśrednienia parametrów emitora zastępczego (zbyt duże rozbieżności wielkości poszczególnych parametrów) należy podać je w następujący sposób:
 - Wysokość emitora – wysokość hali,
 - Średnica – 0,
 - Temperatura gazów odlotowych – 1000,
 - Strumień objętości gazów odlotowych – 0.

Tak wprowadzone dane dotyczące przewodów emitora świadczyć będą, że podmiot nie posiadał precyzyjnych danych w zakresie parametrów emitora.

W omawianym przypadku, w formularzu LISTA PRZEWODÓW w polu Oznaczenie należy podać liczbę emitorów zastępowanych (np. „25 emitorów”). Natomiast w formularzu LISTA

ŹÓDEŁ, gdzie wprowadza się dane o źródle, w polu Oznaczenie należy wpisać liczbę zagregowanych źródeł (np. „25 kabin”, „30 stanowisk”, „10 zbiorników magazynowych”, itp.). W przypadku, gdy w grupie emitatorów są emitatory zadaszone i niezadaszone - dla emitatora zastępczego podajemy, że nie jest zadaszony (**nie należy zaznaczać pola Zadaszenie**).

4. EMITORY PUNKTOWE (KOMINY)

Charakterystyka emitora punktowego (komina):

- 1) Należy podać „rzeczywiste” współrzędne geograficzne emitora – ze sprawozdania z przeprowadzonych pomiarów albo określone za pomocą map dostępnych na stronach internetowych podanych w poradniku (nie należy podawać np. współrzędnych zakładu).
- 2) Parametry przewodu/przewodów należy podać zgodnie z informacjami zawartymi we wniosku o wydanie pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza (część dotycząca obliczeń stanu jakości powietrza) albo z samego pozwolenia – jeżeli takie dane są we wniosku albo w pozwoleniu. Dane te można także podać na podstawie uśrednionych wyników pomiarów (np. temperatura w miejscu pomiaru, a nie na wylocie z komina).
- 3) W przypadku braku danych o wielkości parametrów emitora (komina) należy kolejne pola uzupełnić w następujący sposób:
 - Średnica – 0,
 - Temperatura gazów odlotowych – 1000,
 - Strumień objętości gazów odlotowych – 0.

Tak wprowadzone dane dotyczące przewodów emitora świadczą będą, że podmiot nie posiadał precyzyjnych danych w zakresie parametrów emitora.

- 4) W przypadku pojedynczego emitora pionowego zadaszonego albo emitora poziomego, w polu: Strumień objętości gazów odlotowych zawsze należy podać „0”.

5. PRODUKCJA I PRZETWARZANIE

Formularze:

- PRODUKCJA W INSTALACJI SPALANIA PALIW,
- PRODUKCJA W INSTALACJI INNEJ NIŻ INSTALACJA SPALANIA PALIW,
- PRZETWARZANIE,
- WYROBY

należy wypełniać zawsze w przypadku instalacji:

- objętych sprawozdawczością PRTR,

- objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji,
- pozostałych, dla których głównym rodzajem prowadzonej w nich działalności, według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD), jest główny rodzaj działalności wykonywanej w zakładzie (PKD instalacji = PKD zakładu).

Odpowiednie rodzaje instalacji są przyporządkowane do określonych formularzy (patrz str. 67 i 74 „*Poradnika dotyczącego sporządzenia i wprowadzenia rocznego raportu do Krajowej bazy*”). Część instalacji jest przyporządkowana zarówno do formularza dotyczącego produkcji, jak i przetwarzania. Jeżeli dostępne są informacje dotyczące produkcji i przetwarzania można wypełnić oba formularze. Przy czym wskazane jest wypełnienie przynajmniej formularza, dla którego dostępne są informacje w zakresie zużycia ciepła i energii na produkcję (pola te nie są obowiązkowe, ale informacje w nich zawarte pozwolą na określenie energochłonności instalacji eksploatowanych w Polsce).

W przypadku innych instalacji formularze w zakresie produkcji albo wyrobów należy wypełnić w miarę możliwości.